

Arrest

nr. 198 872 van 29 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben. Uw vader behoort tot de Sheikhal-clan, uw moeder maakt deel uit van de Darod-clan. U beweert te zijn geboren op 15 februari 1992 in Yeed in de provincie Bakool, waar u uw hele leven woonde. U was gehuwd met S.A.A. en verdiende de kost als veehouder.

U werd in 2010 gearresteerd door Al-Shabaab op beschuldiging van samenwerking met de overheid. Na een week te hebben vastgezeten in Rab Dhuure werd u weer vrijgelaten.

In 2013 werd u nogmaals opgepakt en twee dagen lang vastgehouden. Ze waarschuwden u dat u niet mocht spioneren voor de regering, maar lieten u weer vrij nadat u hen verzekerd had dat u niet samenwerkte met de regering. U ging door met uw leven tot u op een dag werd opgebeld door Al-Shabaab. Ze dreigden ermee u te doden omdat ze u voor de derde keer een waarschuwing gaven. Daarna besloot u het land te verlaten.

U vertrok in april 2015 vanuit Somalië naar Ethiopië, waar u 10 dagen verbleef. U reisde verder naar Europa via Soedan en Libië. U maakte de oversteek naar Italië in juni 2015 en kwam op 26 juni 2015 in België aan en vroeg diezelfde dag asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Yeed in de provincie Bakool. Uw kennis van uw beweerde stad en regio van herkomst is op verschillende vlakken weinig accuraat, beperkt en niet doorleefd.

Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw voorgehouden regio van herkomst aangetast is door uw verklaringen die te maken hebben met uw dagelijkse leefwereld, in het bijzonder met uw beroep als veehouder in Yeed. U beweert dat u voornamelijk koeien had en tot een vijftal jaar geleden ook geiten en kamelen hield. De helft van de 60 koeien die uw gezin had werd op een gegeven moment verkocht. Met de opbrengst openden uw ouders een winkel. U beweert dat u uw dieren doorverkocht aan een tussenpersoon die de dieren op zijn beurt verhandelde op de veemarkt in El Barde (CGVS, p. 14-16). In het licht van deze informatie, mag er van u een goede kennis verwacht worden van de veeprijzen en de prijsevoluties die zich in de laatste jaren voor uw vertrek hebben voorgedaan. Gevraagd naar de prijzen van koeien, refereert u in eerste instantie aan de prijzen in dollar. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om die prijzen in Somalische shilling om te zetten, blijkt dit niet vanzelfsprekend en moet u beginnen om te rekenen (CGVS, p. 16). Daarnaast is het ook zo dat de prijzen die u voor koeien, geiten en kamelen vermeldt, niet overeenstemmen met de beschikbare informatie hierover (zie informatie in het administratieve dossier).

Zo stelt u dat een driejarige stier 600 dollar kost, een driejarige koe 400 dollar en dat voor een melkkoe zelfs tot 1000 dollar wordt neergeteld (CGVS, p. 16-18). De prijzen voor koeien lagen bij uw vertrek echter veeleer rond 170 dollar. Voorts beweert u dat de prijs van een schaap of geit tussen 150 en 200 dollar bedraagt (CGVS, p. 17). Volgens de geraadpleegde bronnen, liggen de prijzen voor geiten net als voor koeien en stieren echter veel lager. Een geit bestemd voor de export kostte bij uw vertrek ongeveer 70 dollar, terwijl een geit voor de lokale markt 40 dollar kostte. Wanneer het CGVS uit uw verklaringen vervolgens concludeert dat een geit ongeveer de helft van een koe kost, bevestigt u dit na het antwoord op de vraag een paar keer te hebben ontweken (CGVS, p. 17). Zonder rekening te houden met uw prijsvoorbeelden, die niet overeenstemmen met de werkelijke prijzen van april 2015, blijkt dat de prijs van de duurste geiten, namelijk de geiten bestemd voor export, minder dan de helft van de prijs van een koe bedroeg. Bovendien blijkt dit ook zo geweest te zijn in april 2014. Gevraagd naar de prijzen van kamelen op het moment van uw vertrek, beweert u dat u hier niet goed van op de hoogte bent. U schat dat de prijs van grote en oudere, mannelijke kamelen rond 24-25 miljoen Somalische Shilling schommelde, wat het dubbele van de prijs is die de beschikbare bronnen vermelden voor een kameel voor de lokale markt (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met het feit dat de veeprijzen in werkelijkheid veel lager liggen dan de door u beweerde prijzen, verklaart u dat de overheid de prijzen niet bepaalt en dat de prijzen elke dag kunnen schommelen. Wanneer u er vervolgens op gewezen wordt dat alle prijzen die u vermeld hebt hoger zijn dan de gemiddelde prijzen in de laatste vijf jaar voor uw vertrek, verduidelijkt u dat u doorgaans stieren verkocht en geen koeien (CGVS, p. 18-19). Dit kan echter geen afdoende verklaring bieden voor de grote prijsverschillen met de objectieve achtergrondinformatie verzameld door FSNAU. Ook uw verklaringen over andere prijzen die te maken hebben met uw dagelijks leven, stemmen niet overeen met de beschikbare informatie daarover. Zo beweert u dat kamelenmelk 15.000 in het jilaal-seizoen en 7.000 Somalische shilling in de regenperiode kostte (CGVS, p. 21). Hoewel de prijzen van melk inderdaad fluctueren naargelang het seizoen, schommelde de gemiddelde prijs van kamelenmelk in uw regio de voorbije jaren rond 18.000 Somalische Shilling, hetgeen niet verenigbaar is met de door u gegeven prijzen. Voorts beweert u dat de prijzen voor olie, suiker en bloem allemaal schommelden rond 20.000 Somalische Shilling (CGVS, p. 16-17). Uw verklaringen houden steek voor wat suiker en bloem betreffen, maar niet voor wat betreft olie. Daarvan bedroeg de werkelijke prijs bij uw vertrek 38.000 Somalische Shilling.

Het CGVS stelt verder ook vast dat uw verklaringen over de droogte van 2011 die uw regio teisterde weinig accuraat zijn en al evenmin doorleefd klinken. Uit achtergrondinformatie blijkt dat de regio's Bay en Bakool één van de ergst getroffen gebieden in Somalië waren. Daarnaast kregen veehouders het bijzonder zwaar te verduren omdat hun enige bron van inkomsten, hun dieren, in groten getale bezweken (zie informatie in het administratieve dossier). Het is daarom niet onredelijk om van u te verwachten dat u niet alleen accuraat en uitgebreid over de droogte kunt vertellen, maar ook dat u vanuit uw eigen ervaringen en leefomgeving spreekt. Het CGVS stelt vast dat dit niet het geval is. Wanneer u gevraagd wordt of u de laatste vijf jaar voor uw vertrek problemen hebt als veehouder, ontkent u dit. Het is pas wanneer vervolgens gevraagd wordt of er de voorbije jaren periodes geweest zijn waarin uw dieren of die van andere veehouders stierven, dat u beweert dat er dieren tijdens droogteperiodes kunnen sterven. Na verdere aansporing van het CGVS, haalt u de droogte van 2011 aan als één van die periodes. Logischerwijze zou er worden verwacht dat u deze droogte eerder of spontaan vernoemt in deze context omwille van de impact ervan. Wanneer u gevraagd wordt om in detail te treden over de problemen die toen ontstonden voor u of in de stad, vertelt u achtereenvolgens dat het een heel erge droogte is geweest, waar veel dieren en mensen in de problemen door zijn gekomen, dat het water schaarser was geworden, dat er hulporganisaties gekomen waren, dat er koeien stierven en dat sommige koeien zodanig verzwakt waren dat jullie eten voor ze moesten kopen om ze in leven te houden (CGVS, p. 19-20). Deze verklaringen zijn niet onjuist, maar zijn veeleer algemeen van aard en kunnen betrekking hebben gehad op eender welke regio in Somalië die getroffen werd door de droogte. Verder beweert u dat u de droogteperiode een zestal maanden duurde en de jilaal-, gu- en deyrseizoenen omvatte (CGVS, p. 20). De droogte begon echter al met het uitblijven van de deyr-regens in 2010 en eindigde met de deyr-regen van 2011, wat neerkomt op een duurtijd van een volledig jaar (zie informatie in het administratieve dossier).

Een ander element dat uw beweerde herkomst uit het district Yeed en de provincie Bakool doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw clankennis en de daarmee verbonden politieke geschiedenis van de regio. In de eerste plaats zijn uw verklaringen over uw eigen clan niet eensluidend. Zo beweert u bij de DVZ dat Sheikhal een aparte clan is, terwijl u op het gehoor stelt dat de Sheikhal-clan een onderdeel is van de grotere Hawiye-clan (Verklaring DVZ, punt 6d; CGVS, p. 6). Wanneer u gewezen wordt op uw verschillende verklaringen, legt u uit dat Sheikhal de clan is waarmee u zichzelf in uw land identificeerde, dat u de dag van het interview bij de DVZ verward was en hoofdpijn had en dat er u bij de

DVZ niet gevraagd werd om uw clanlijn naar boven uit te leggen (CGVS, p. 6). Er werd bij de DVZ echter specifiek gevraagd naar uw clanfamilie en uw clanlijn, waarbij u uitdrukkelijk stelde dat Sheikhal een aparte clan is en vervolgens de subclans van uw clanlijn opsomde die onder Sheikhal vallen (Verklaring DVZ, punt 6d).

Uw kennis over de clans in uw district en provincie is enigszins beperkt en weinig accuraat. U beweert dat de Aulihan/Ogaden/Darod-clan de meerderheid uitmaakt van de clans in Yeed en dat er daarnaast Burashadley wonen. Wanneer er verder gepeild wordt naar uw kennis van andere clans in uw beweerde streek van herkomst, vernoemt u de Gaadsan, een subclan van de Dir, die volgens de geraadpleegde bron voornamelijk in Rab Dhuure wonen. U vernoemt de Hadamo, één van de belangrijkste subclans in uw regio en provincie, echter niet spontaan. Wanneer het CGVS de naam van deze subclan laat vallen, weet u wel dat deze tot de May-sprekende Mirifle behoort, maar beweert u dat u de Hadamo niet in het district Yeed vertegenwoordigd is op één familie na (CGVS, p. 11). U beweert eveneens dat er in Yeed geen clanconflicten zijn geweest voor zover u zich kan herinneren (CGVS, p. 11). Uit achtergrondinformatie over de provincie Bakool blijkt dat uw provincie de afgelopen 20 jaar getekend werd door talrijke clanconflicten. In Yeed en in het naburige Aato en El Barde waren er conflicten tussen de Aulihanclan en de Hadama in de periode 1991-1993 en in 2004. Het ging hierbij om conflicten over graaslanden, waarbij mensen ontheemd, gewond en gedood raakten en waarbij eigendom werd vernietigd en gestolen (zie informatie in het administratieve dossier). Gezien de impact, de reikwijdte en de duur van het Aulihan-Hadamoconflict en de vele andere conflicten in uw provincie (cf. infra), is het niet aannemelijk dat u zich hier niets zou van herinneren of nooit iets over gehoord zou hebben. Uit deze informatie kan eveneens afgeleid worden dat de Hadamo-clan in uw district een belangrijke plaats inneemt en veel beter vertegenwoordigd is dan u beweert. Ook uw bewering dat u slechts enkele woorden May verstaat is vreemd. Er zou immers verwacht worden dat u, wonende in een district en provincie waar een niet onaanzienlijk deel van de bevolking May spreekt, op zijn minst een passieve kennis van de lokale May-taal zou hebben (CGVS, p. 13).

Uw kennis over de geschiedenis van uw beweerde streek van herkomst vertoont hiaten die verder laten vermoeden dat u niet uw hele leven in Yeed hebt doorgebracht en er waarschijnlijk nooit hebt gewoond. Over Mohamed Omar Jess, een krijgsheer wiens troepen zich ten tijde van de burgeroorlog in de jaren '90 op een gegeven moment vestigden in Yeed en El Barde, weet u te vertellen dat het net als Aideed een krijgsheer was die streed tegen Siad Barre. U weet echter niet waar hij actief was of wat hij precies deed (CGVS, p. 14; zie informatie in het administratieve dossier). Het woord Salbalaad, de naam voor de invasie van Mohamed Farah Aideed in Bay en Bakool, kunt u evenmin goed situeren in de context van de politieke ontwikkelingen in uw regio. U herkent het woord niet als dusdanig en vermoedt in de eerste plaats dat het om een vereniging gaat. Wanneer er later verduidelijkt wordt dat dit de naam van een conflict is, geeft u toe dat u de term niet kent (CGVS, p. 14; zie informatie in het administratieve dossier). Uw onwetendheid over de vele conflicten die zich voor een groot deel tijdens de eerste 20 jaar van uw leven hebben afgespeeld, staat bovendien in schril contrast met uw kennis van de Ethio-Somalische-oorlog die zich eind de jaren '70 en dus voor uw geboorte voordeed (CGVS, p. 3; zie informatie in het administratieve dossier).

Uw kennis van recentere gebeurtenissen in uw regio overtuigt door zijn vaagheid en gebrekkigheid evenmin. U beweert dat u in 2014 de stad Yeed verliet omdat er gevechten aan de gang waren als gevolg van de aanvallen van Al-Shabaab op de troepen van de lokale overheid in Yeed en de Ethiopische troepen aan de overkant van de grens. Gevraagd om concreter uit te leggen wat er gebeurde in 2014, vertelt u over de gevechten in Aato tussen Al-Shabaab en de Ethiopische troepen. Wanneer vervolgens gevraagd wordt of er in Yeed ook iets gebeurde, antwoordt u heel algemeen dat Al-Shabaab altijd aanvallen uitvoert in de late namiddag en zich dan terugtrekt. Verder aangespoord om concreet te antwoorden op de vraag, vertelt u dat Al-Shabaab Yeed op een vooravond in 2014 heeft aangevallen, waarbij doden en gewonden vielen en waarna Al-Shabaab zich terugtrok. Wanneer er gevraagd wordt wat er aangevallen werd en waar Al-Shabaab zich in de stad bevond, beweert u vaag dat de aanval langs de kant van Somalië plaatvond. Nadat u nog twee keer gevraagd wordt om concreet te vertellen welke plaats of gebouw er aangevallen werd, legt u uit dat er geen specifieke plaats of gebouw in het vizier werd genomen, alleen de troepen. Gevraagd naar de locatie van die troepen op het moment van de aanval, antwoordt u dat die in het centrum van de stad waren (CGVS, p. 8-9). In de geraadpleegde inventaris van incidenten, samengesteld door het universitair centrum voor conflictanalyse ACLED op basis van diverse bronnen en lokale en internationale mediaberichtgeving, werden verschillende confrontaties tussen Al-Shabaab enerzijds en Ethiopische troepen en de Somalische overheid anderzijds teruggevonden. In tegenstelling tot uw bewering, vond geen enkele van die confrontaties plaats in de stad Yeed in 2014.

In januari 2015 viel Al-Shabaab wel de Somalische troepen aan met het doel om Al-Shabaab gevangenen te bevrijden, een opzet waarin ze slaagden (zie informatie in het administratieve dossier). Over de controle over de provinciehoofdplaats Hudur blijkt u evenmin goed op de hoogte te zijn. U beweert correct dat de overheid de controle over Hudur had bij uw vertrek in 2015, maar vergist zich echter in de duur van die overheidsaanwezigheid. Volgens uw verklaringen zou de overheid er toen al verschillende jaren de macht hebben gehad (CGVS, p. 23). Al-Shabaab werd echter in 2012 een eerste keer door de overheid verjaagd uit de stad, maar bemachtigde de controle opnieuw in maart 2013 tot de stad na een Amisom-offensief in de eerste helft van 2014 weer in de handen van de Somalische overheid kwam (zie informatie in het administratieve dossier). Er zou van u verwacht worden dat u beter geïnformeerd bent over de machtsverhoudingen in uw provincie. De aanwezigheid van de overheid in Hudur had immers een grote impact op de handel in uw regio, aangezien Al-Shabaab in maart 2014 de toegangswegen tot Hudur versperde – een maatregel die het dagelijkse leven in de omliggende dorpen en steden hoe dan ook beïnvloedde. Voorst beweert u ook het nieuws te volgen via de BBC-radio. Het is niet aannemelijk dat u via deze radiozender geen nieuws over de herinname van de stad door Al-Shabaab in 2013 zou hebben vernomen, maar via datzelfde kanaal wel hoorde dat Ahlu Sunna Wal Jamaa in de naburige provincie Gedo en in de verder afgelegen provincie Galgaduud strijd levert tegen Al-Shabaab (CGVS, p. 24). Uw vage en beperkte kennis van de recente gebeurtenissen in Yeed doen verder afbreuk aan uw beweerde verblijf aldaar tot april 2015.

Tot slot stelt het CGVS vast dat de geografische kennis van uw onmiddellijke omgeving eveneens gebrekkig is. Dat u de stad Yeed amper hebt verlaten, is op zich weinig geloofwaardig voor iemand van uw leeftijd en uw profiel. Dit gegeven kan evenmin een verschoningsgrond voor uw gebrekkige kennis bieden. Als zoon van veehouders die tot 2011 geiten en kamelen lieten grazen in nomadengebieden en persoon die in een gebied leefde waar in 2014 veel mensen hun woonplaatsen verlieten door gevechten, is het niet onredelijk om van u een minimale kennis van de omliggende dorpen te veronderstellen (CGVS, p. 9-10, 15). Uit uw verklaringen blijkt dat u Washaqo, één van de dichtstbijzijnde dorpen bij Yeed die onder vuur kwamen te liggen door Al-Shabaab in 2014, niet correct kunt lokaliseren op de weg tussen Yeed en Luuq (zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd naar dorpen tussen Yeed en Washaqo, verwijst u naar een dorp genaamd Banan. Er werd geen dorp met die of een gelijkaardige naam teruggevonden op die plaats in uw district, maar wel het dorp Bananey, ten zuiden van Rab Dhuure. Wanneer het dorp El Garap ter sprake wordt gebracht, beweert u dat dit dorp eveneens tussen Yeed en Washaqo ligt op de weg richting Luuq. Het dorp Dermangit, dat u herkent als een nomadengebied, situeert u op diezelfde weg, na El Garap en Washaqo. De volgorde van de dorpen blijkt in werkelijkheid anders te zijn: Washaqo ligt tussen El Garap en Dermangit in (zie kaarten in het administratieve dossier). U kent het dorp Habow op de weg naar Rab Dhuure, maar het dorp Calaame, tussen Habow en Rab Dhuure dan weer niet (CGVS, p. 21-23).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Yeed gelegen in de regio Bakool. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Yeed heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Hierop reageerde u met de bevestiging dat u uit Yeed komt en daar niet over liegt (CGVS, p. 25). Wanneer u tot twee maal toe nog gevraagd wordt of u heel uw leven in Yeed hebt gewoond tot uw vertrek in april 2015, bevestigt u dit telkens (CGVS, p. 25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 september 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat *“de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”*, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Waar verweerder opwerpt dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de correcte prijzen aan dewelke het vee verhandeld werd, merkt het verzoekschrift op dat verzoeker erg duidelijk was tijdens het gehoor (zie pagina 16): hij is nooit zelf naar Ceel Barde gegaan om vee te verkopen, dat gebeurde altijd met een tussenpersoon.

Het verzoekschrift voert aan dat er niet kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van alle exacte prijzen op de markt.

Daarnaast stelt het verzoekschrift dat verzoeker helemaal geen foute inschatting gemaakt van de prijzen van vee heeft gemaakt, zoals verweerder beweert. *“Bij het overlopen van de bestreden beslissing, samen met een Somalische tolk viel verzoekende partij bijna van haar stoel toen zij zag hoe verkeerd haar verklaringen aangaande de prijzen werden vertaald. Immers, zij heeft gezegd dat de prijs van een driejarige stier 6 miljoen shilling is, van een driejarige koe 4 miljoen schilling, zij heeft zich niet uitgedrukt in dollar, zoals verwerende partij verkeerdelijk heeft genoteerd. Zij heeft aldus verklaard dat een koe 4 miljoen schilling kostte, wat ongeveer 200 dollar bedraagt en overeenstemt met de informatie van verwerende partij. Ook de prijzen van de geiten en de schapen heeft zij in Somalische shilling uitgedrukt: tussen 1,5 miljoen en 2 miljoen shilling, wat omgezet in dollar opnieuw overeenstemt met de informatie van verwerende partij.”*

Het verzoekschrift betoogt dat verzoeker op het moment dat zijn verklaringen vertaald werden tijdens het gehoor uiteraard niet kon begrijpen wat er precies vertaald werd door de tolk. Het is pas achteraf, bij het overlopen van de bestreden beslissing, dat hij heeft gezien dat er flagrante fouten werden gemaakt door de tolk.

Verzoeker meent dan ook dat verwerende partij ten onrechte zijn relaas en herkomst in twijfel trekt.

Waar verweerder vervolgens stelt dat de verklaringen van verzoeker over de droogte van 2011 weinig accuraat en doorleefd zouden zijn, stelt verzoeker de redenering van verwerende partij niet te begrijpen. *“Zij verwijt verzoekende partij 'niet spontaan' te hebben verteld over de droogte. Wanneer verwerende partij een bepaalde (open) vraag stelt (zoals de vraag naar 'gebeurtenissen in de regio') weet zij wat zij als antwoord verwacht. Verzoekende partij weet dat uiteraard niet. Het is voor haar een eerste keer dat zij op dergelijke manier ondervraagd wordt, verwerende partij heeft talloze gehoren achter de rug en gaat ervan uit dat eenieder die zij voor zich krijgt meteen moet doorhebben wat zij wil horen. Niets is echter minder waar. Ook in het geval van verzoekende partij is zij zelf over de droogte begonnen, zonder dat verwerende partij hier specifiek naar moest vragen. Dat zij dat niet verteld op het ogenblik dat verwerende partij het verwacht, betekent niet dat zij de droogte niet zou hebben meegemaakt of dat haar antwoord minder waard zou zijn. Tenslotte gebruikt verwerende partij het 'non-argument' dat de antwoorden van verzoekende partij 'niet doorleefd' zouden zijn. Wat houdt dat dan precies in? Wat verwachtte verwerende partij dat verzoekende partij antwoordde? Of diende zij in tranen uit te barsten opdat het geloofwaardig zou zijn? "Doorleefdheid" is bijzonder moeilijk te beoordelen, zeker wanneer men nog eens gestresseerd een gehoor dient te doen en alles wat zij verteld vertaald worden door een derde...”*

Het verzoekschrift verwijst naar de pagina's 19 en 20 van het gehoor bij het CGVS, waar verzoeker over de droogte vertelt. Het verzoekschrift beklemtoont dat verzoeker weldegelijk veel informatie gegeven heeft over de droogte en over hoe zij en haar dieren het overleefd hebben.

Wat betreft verzoekers clan- en politieke kennis, is verweerder volgens verzoeker niet ernstig in zijn kritiek. Wanneer aan verzoeker gevraagd werd wat zijn clan was, heeft hij aangegeven dat hij tot de Sheikhal clan behoort en dat dit een onderdeel van de Hawiye clan. Verzoeker stipt aan dat alles kort en bondig werd gehouden op de DVZ werd en dat hij de kans niet kreeg alles uitgebreid te vertellen. Pas op het CGVS kreeg hij de kans om zijn hele clanlijn op te noemen.

Verzoeker voert aan dat verweerder onredelijk te werk gaat, waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker een van de clans die in zijn regio voorkomen 'niet spontaan' zou hebben opgenomen. Verzoeker betoogt dat hij deze nochtans perfect kende en aangaf dat de Hadamo tot de May sprekende Mirifle behoren. Bovendien raakt het verwijt dat verzoeker minstens een passieve kennis van de May taal zou moeten hebben kant noch wal volgens het verzoekschrift. Verzoeker legt uit dat hij niet tot deze clan behoort en er nooit contacten mee gehad heeft. Het verzoekschrift argumenteert dat dit hetzelfde is als *"van elke Brusselaar verwachten dat zij een "passieve kennis" hebben van het Arabisch omdat er een minderheid van Arabieren wonen... Dergelijke manier van redeneren toont aan hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van het relaas van verzoekerde partij."*

Het verzoekschrift voert aan dat uit lezing van het gehoor blijkt dat verzoekende partij alle clans kon opnoemen die in zijn regio wonen en eveneens hun geschiedenis kon toelichten.

Waar verweerder opwerpt dat verzoeker niet op de hoogte is van conflicten tussen 1991 en 1993 en niet voldoende details over de burgeroorlog kan geven, betoogt verzoeker dat hij geboren is in 1992 en een klein kind was toen er oorlog woedde. Bovendien benadrukt verzoeker spontaan te hebben verteld over hetgeen hij hierover wist, alsook dat alles wat hij zei perfect klopte.

Aangaande zijn geografische kennis, voert verzoeker aan dat hij tijdens het gehoor duidelijk aangaf van deze dorpen te hebben gehoord, maar niet al deze dorpen te hebben bezocht. Het is aldus niet zo vreemd dat hij niet alle dorpen exact kan situeren. Bovendien gaat verweerder volgens verzoeker erg onredelijk te werk: *"zij neem een kaart bij de hand en verwacht dat verzoekende partij alle dorpen en afstanden kan aangeven zoals zij beschikbaar zijn op de voor verwerende partij beschikbare kaarten. Dit is geen ernstige manier van onderzoeken en kan zelfs niet verwacht worden van een gemiddeld persoon, wat opgegroeid in België!"*.

Bovendien voert het verzoekschrift aan dat het *"verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving."* Verzoeker verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde *"dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"*. Hij gaf voorts aan dat *"In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."* Het verzoekschrift stipt aan dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Verzoeker benadrukt niet alleen verschillende dorpen rondom zijn eigen dorp correct te hebben aangegeven, maar stelt ook zijn eigen leefomgeving in Yeed uitgebreid te hebben beschreven - in tegenstelling tot hetgeen verwerende partij in haar beslissing doet uitschijnen.

Het verzoekschrift voert aan dat verweerder het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en zich focust op kleinigheden en vermeende inconsistenties die er niet zijn, dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

Verwerende partij motiveert volgens verzoeker absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft en heeft hij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

Verzoeker meent dat de thans bestreden beslissing niet gesteund is op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen.

Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom hij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

Verzoekende partij volhardt wel degelijk afkomstig te zijn van Somalië en daar steeds te hebben gewoond.

In hoofddeorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een "Advies van het UNHCR" van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij op 15 februari 1992 geboren is te Yeed, provincie Bakool, Somalië, en aldaar heeft gewoond tot zijn vlucht in april 2015 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10, 33), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij zijn hele leven in Yeed, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke, socio-politieke en clankennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.3. Vooreerst maakt verzoeker zijn voorgehouden profiel van veehouder in Yeed – waarbij hij beweerde voornamelijk koeien te houden en tot een vijftal jaar geleden soms ook kamelen, geiten en schapen (gehoorverslag van het CGVS van 6 juni 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 14-15) – niet aannemelijk. Van verzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de vee prijzen en de prijsevoluties die zich in de laatste jaren voor zijn vertrek hebben voorgedaan, temeer nu uit zijn verklaringen blijkt dat er regelmatig vee verkocht werd via een tussenpersoon (*“Het is zo dat het doorgaans door één persoon gebeurt als tussenpersoon die de dieren verkoopt. Hij verzamelt alle dieren van verschillende partijen en dan brengt hij dat naar andere plaatsen om te verkopen aan de bedrijven die dat besteld hebben. Die persoon heeft andere tussenpersonen die zorgen voor transport. Als het dan verkocht is dan komt die terug om te zorgen voor de afrekening van wat er allemaal verkocht is.”*, CGVS-verslag, p. 16) en verzoeker vanuit economisch perspectief aldus zeer goed op de hoogte zou moeten zijn van deze prijzen, *quod in casu non*. De door verzoeker aangegeven prijzen van koeien, geiten en kamelen – waarnaar hij in eerste instantie refereert in dollar in plaats van in Somalisch shilling (CGVS-verslag, p. 16) – verschillen grondig met en liggen veel hoger dan de prijzen zoals aangegeven in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS-verslag, p. 16, 17, 18, 19). Verzoeker kon evenmin de prijzen van basisproducten zoals kamelenmelk, olie, suiker en bloem correct aangeven (CGVS-verslag, p. 16-17, 21; zie informatie administratief dossier).

Waar verzoeker beweert dat er de tolk de door verzoeker tijdens het gehoor aangebrachte prijzen verkeerd zou hebben vertaald, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker gaf reeds bij het begin van het gehoor aan dat hij de tolk goed begreep en werd er bovendien door de dossierbehandelaar op gewezen dat hij op elk moment het gehoor mag onderbreken om een vraag te stellen of een opmerking te maken (CGVS-verslag, p. 2). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf – zelfs niet op het einde van het gehoor wanneer hem hier uitdrukkelijk om gevraagd werd (CGVS-verslag, p. 26). Dit klemt *in casu* te meer nu uit het CGVS-verslag blijkt dat er een dialoog ontstond waarbij herhaaldelijk en uitdrukkelijk over prijzen van verschillende dieren in dollars en shilling werd besproken, zodat eventuele misverstanden snel aan het licht zouden gekomen zijn. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing in het verzoekschrift eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. Noch de tolk, noch de afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er een persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel.

2.4.4. Ook verzoekers verklaringen aangaande de droogte van 2011 kunnen verzoekers beweerde herkomst uit Yeed niet aantonen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de regio's Bay en Bakool – verzoekers regio – één van de ergst getroffen gebieden in Somalië waren en dat veehouders het bijzonder zwaar te verduren kregen omdat hun enige bron van inkomsten, hun dieren, in groten getale bezweken. Van verzoeker kan aldus redelijkerwijs worden verwacht dat hij gedetailleerd en omstandig over de droogte kan vertellen en desgevallend vanuit zijn eigen ervaringen als veehouder hierover kan spreken.

Verzoeker antwoordt echter ontkennend wanneer hem gevraagd wordt of hij de laatste vijf jaar voor zijn vertrek problemen heeft gekend als veehouder (*“Als ik zou bekijken of er problemen zijn dat ik problemen heb ondervonden als veehouder ten opzichte van de lokale bevolking, die heb ik niet gehad.”*, CGVS-verslag, p. 19), hoewel net kan verwacht worden dat verzoeker hier vermeldt dat hij, samen met zijn dieren, geleden heeft onder de periode van droogte in 2011. Pas wanneer vervolgens gevraagd wordt of er de voorbije jaren periodes geweest zijn waarin zijn dieren of die van andere veehouders stierven, dat verzoeker antwoordde: *“De dieren kunnen sterven, ze kunnen ook sterven tijdens de periodes van de droogtes”* (CGVS-verslag, p. 19). Pas nadat het CGVS blijft aandringen, haalt verzoeker de droogte van 2011 aan als één van die periodes (CGVS-verslag, p. 19). Verzoekers verklaringen aangaande deze droogte – *“Dat is een heel erge droogte geweest. Waarbij heel veel dieren en mensen in de problemen zijn gekomen.”* en *“Er zijn doden gevallen bij de koeien. Sommige koeien waren zo zwak geworden dat we eten moesten kopen voor hen. Er zijn daarna hulporganisaties gekomen. We hebben hulp gekregen voor hen. We hebben eten gekregen.”* (CGVS-verslag, p. 19, 20) – zijn inderdaad niet onjuist, doch dermate algemeen van aard dat deze betrekking kunnen hebben gehad op eender welke regio die getroffen wordt door de droogte en ook verteld worden door mensen die hierbij niet betrokken waren. Ze kunnen aldus verzoekers beweerde herkomst niet aantonen. Bovendien stelde verzoeker aangaande de duurtijd van de droogte *“We zijn mensen die daar periodes gebruiken als referentie. We hebben droogte gehad en de droogte is als er geen regen valt. De periodes jilaal, gu en deyr. Als ik een schatting zou geven, dat er geen regen gevallen is, was het ongeveer zes maanden.”* (CGVS-verslag, p. 20), terwijl de droogte al begon met het uitblijven van de deyr-regens in 2010 en eindigde met de deyr-regen van 2011, wat neerkomt op een duurtijd van een volledig jaar (zie informatie in het administratief dossier).

2.4.5. Voorts legt verzoeker incoherente verklaringen af aangaande zijn eigen clan. Waar hij bij de DVZ nog stelde dat Sheikhal een aparte clan is (*“Clan? Sheikhal Clanfamilie? Ze zijn apart.”*, verklaring DVZ, punt 6d), gaf hij op het gehoor bij het CGVS aan dat de Sheikhal een onderdeel is van de grotere Hawiye-clan (CGVS-verslag, p. 6).

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat alles kort en bondig werd gehouden op de DVZ werd en dat hij de kans niet kreeg alles uitgebreid te vertellen. Daargelaten dat niet kan worden ingezien hoe het antwoord *“ze zijn apart”* bondiger zou zijn dan het antwoord Hawiye, impliceert het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen geenszins dat verzoeker foutieve antwoorden dient te geven.

2.4.6. Verzoekers beweerde herkomst uit Yeed wordt verder ondergraven door zijn beperkte en deels incorrecte kennis over de clans uit zijn omgeving. Zo stelt verzoeker dat de Gaadsan, een subclan van de Dir, in zijn beweerde omgeving wonen, terwijl die volgens de informatie in het administratief dossier voornamelijk in Rab Dhuure wonen. Ook vernoemt hij de Hadamo, één van de belangrijkste subclans in zijn beweerde regio en provincie, niet spontaan en beweert hij – nadat de dossierbehandelaar de naam van deze subclan zelf aanbracht – dat de Hadamo, op één familie na, niet in het district Yeed vertegenwoordigd is (CGVS-verslag, p. 11).

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hij aangaf dat de Hadamo tot de May sprekende Mirifle behoren, neemt dit niet weg dat verzoeker deze belangrijke clan uit zijn beweerde regio, verkeerdelijk elders situeert.

2.4.7. Ook waar verzoeker verklaarde dat er zich, voor zover hij zich kan herinneren, nooit clanconflicten hebben voorgedaan in Yeed (CGVS-verslag, p. 11), doet dit afbreuk aan zijn beweerde herkomst nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in de periode 1991-1993 en in 2004 in Yeed en in het naburige Aato en El Barde tussen de Aulihanclan en de Hadamo conflicten waren over graaslanden, waarbij mensen ontheemd, gewond en gedood raakten en waarbij eigendom werd vernietigd en gestolen. Gezien de impact, de reikwijdte en de duur van dit conflict, is het niet aannemelijk dat verzoeker zich hier niets zou van herinneren of nooit iets over gehoord zou hebben.

Verzoeker blijkt evenmin geïnformeerd over de geschiedenis van zijn beweerde streek van herkomst. Over Mohamed Omar Jess, een krijgshoofd wiens troepen zich ten tijde van de burgeroorlog in de jaren '90 op een gegeven moment vestigden in Yeed en El Barde, stelt verzoeker louter, *“Het verhaal dat ik gehoord heb is enkel dat hij één van de krijgshoofden was die de overheid van Siad Barre bestreed. Een krijgshoofd zoals Aideed. Maar waar hij actief was of wat hij waar deed, zat niet bij dat verhaal.”* (CGVS-verslag, p. 14). Over het woord Salbalaad, de naam voor de invasie van Mohamed Farah Aideed in Bay en Bakool, verklaart verzoeker *“Neen. Dat zegt me niets.”* (CGVS-verslag, p. 14).

Waar verzoeker aanvoert dat hij nog een klein kind was ten tijde van deze conflicten, merkt de Raad op dat van een jongen die opgroeit in een gebied met conflicten kan wel degelijk verwacht worden dat hij hierover kan getuigen tijdens zijn gehoor, minstens noties heeft van deze conflicten. Verzoekers onwetendheid over de vele conflicten die zich voor een groot deel tijdens de eerste 20 jaar van zijn leven hebben afgespeeld, staat bovendien in schril contrast met zijn kennis van de Ethio-Somalische oorlog die zich eind de jaren '70 en dus vóór zijn geboorte voordeed (CGVS-verslag, p. 3; zie informatie in het administratief dossier).

2.4.8. Verder loochent ook verzoekers gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio zijn herkomst uit Yeed. Zo verklaarde verzoeker dat hij in 2014 de stad Yeed verliet omdat er gevechten aan de gang waren als gevolg van de aanvallen van Al Shabaab op de troepen van de lokale overheid in Yeed en de Ethiopische troepen aan de overkant van de grens (CGVS-verslag, p. 8). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verschillende confrontaties tussen Al Shabaab enerzijds en Ethiopische troepen en de Somalische overheid anderzijds werden teruggevonden, doch – in tegenstelling tot verzoekers bewering – vond geen enkele van die confrontaties plaats in de stad Yeed in 2014. Daarnaast blijkt verzoeker slechts gebrekkig op de hoogte van de machtsverhoudingen in zijn provincie Bakool en de provinciehoofdplaats Hudur. Zo verklaarde verzoeker dat de overheid al enkele jaren voor verzoekers vertrek aan de macht was in Hudur (CGVS-verslag, p. 23), terwijl Al Shabaab in 2012 een eerste keer door de overheid verjaagd werd uit de stad, maar de controle opnieuw bemachtigde in maart 2013 tot Hudur na een Amisom-offensief in de eerste helft van 2014 weer in de handen van de Somalische overheid kwam (zie informatie in het administratief dossier). Dat verzoeker slechts gebrekkig op de hoogte is van de verschillende machtshebbers in zijn provincie – en de periodes waarin deze aan de macht waren – toont slechts aan dat verzoeker niet uit deze regio afkomstig is, temeer nu de aanwezigheid van de overheid in Hudur een grote impact had op de handel in verzoekers regio, aangezien Al Shabaab in maart 2014 de toegangswegen tot Hudur versperde – een maatregel die het dagelijkse leven in de omliggende dorpen en steden hoe dan ook sterk beïnvloedde. Waar verzoeker voorts nog beweerde het nieuws te volgen via de BBC-radio, is het niet aannemelijk dat hij via deze radiozender niets heeft opgevangen over de inname van Hudur door Al Shabaab in 2013, doch wel over de strijd die Ahlu Sunna Wal Jamaa levert tegen Al Shabaab in de naburige provincie Gedo en in de verder afgelegen provincie Galgaduud (CGVS-verslag, p. 24).

2.4.9. Voorts is verzoekers geografische kennis van zijn directe omgeving onaannemelijk ontoereikend. Zo stelt verzoeker dat het dorp Banan tussen Yeed en Washaqo ligt (CGVS-verslag, p. 21). Op de kaartjes toegevoegd aan het administratief dossier kon echter geen dorp met die of een gelijkaardige naam teruggevonden worden op die plaats in verzoekers district, doch wel het dorp Bananey, dat echter ten zuiden van Rab Dhuure gelegen is. Voorts situeert verzoeker het dorp Dermangit, dat volgens verzoeker nomadengebied is, op de weg richting Luuq, na El Garap en Washaqo (CGVS-verslag, p. 22), hoewel Washaqo in werkelijkheid tussen El Garap en Dermangit ligt (zie kaarten in het administratief dossier). Daarnaast herkent verzoeker het dorp Calaame, dat op de weg naar Rab Dhuure ligt, niet (*“Neen. Dat zegt me niets. Is een stad of een persoon?”*, CGVS-verslag, p. 22). Dat verzoeker beweert Yeed nooit verlaten te hebben (CGVS-verslag, p. 9-10), is geenszins geloofwaardig, nu verzoeker de zoon van veehouders is die tot 2011 geiten en kamelen lieten grazen in nomadengebieden (CGVS-verslag, p. 15). Het is dan ook niet onredelijk om van verzoeker een accurate kennis van de omliggende dorpen te verwachten.

2.4.10. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR-advies conclusies kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet enkel ondervraagd werd over *“alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving”*, zoals het advies aanklaagt, maar over zijn eigen clan, de aanwezige clans in zijn regio, recente en minder recente gebeurtenissen, alsook over de clanconflicten in zijn regio.

2.4.11. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Yeed, Somalië, en dat hij er ook niet heeft gewoond. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Yeed, Somalië, zijn derhalve eveneens ongelooftwaardig.

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Aldus maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5.2. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK